

THESES PHILOSOFICÆ

QUAS SUB AUSPICIIS

ILLUSTRISSIMI AC REVERENDISSIMI D. D.

MARCI ZAGURI

EPISCOPI CENETENSIS

IN PUBLICUM CERTAMEN EXPONIT

JOSEPH SCRICCI

CENETENSIS

SEMINARII CENETENSIS ALUMNUS

PRÆCEPTORE ET ADJUTORE

NICOLAO NARDI

I. U. D. ET IN EODEM SEMINARIO

PHILOSOPHIÆ LECTORE.

~~~~~

Data cuilibet argumentandi post tertium facultate.

~~~~~

CENETÆ MDCCLXXXII.

SUPERIORUM PERMISSU.

i.

Primæ, & simplices rerum ideæ a mente humana creari non possunt.

ii.

Simplices, & directæ sensuum ideæ eadem in omnibus hominibus esse videntur.

iii.

Ideæ, & perceptiones in anima unum & idem esse videntur.

iv.

Simplices perceptiones falsæ esse non possunt.

v.

Actus iudicii simplex est mentis actus.

vi.

Actus iudicii ad voluntatem non pertinet.

Ex Ontologia.

vii.

Principium contradictionis, quo constituitur, idem non posse esse simul, & non esse, in eo sensu primum omnium esse existimamus, ut illo non constituto, de cuiusque alterius principii veritate certi esse nequeamus, non autem in eo, ut veritates omnes contineat.

viii.

Leibnitianum rationis sufficientis principium verum esse credimus, dum rationem aliquam necessariam esse constituit, ex qua intelligatur, cur res unaquæque existat, ut tali modo existat. Illud tamen neque universale esse contendimus, nec posse causarum liberarum actionibus applicari.

ix.

Duplicem in rebus factis possibilitatem distinguimus, intrinsecam unam, qua fit, ut ea dicantur & sint possibilia, quorum ideæ, & conceptus sibi invicem non repu-

repugnant; alteram vero, qua fit, ut ea, quæ intrinsece non repugnant, possint ab aliqua causa realem existentiam accipere, atque hanc quidem, non autem illam à Dei voluntate pendere existimamus.

X.

Duplicem pariter in entibus creatis essentiam distinguimus, æternam unam, & a Divini intellectus ideis minime distinctam, aliam vero factam, cum ipsa scilicet eorundem existentia conjunctam, & hanc contingentem, & mutabilem, illam vero necessariam, atque immutabilem esse contendimus.

Ex Cosmogonia.

X I.

Nec motus actualis, nec nisus aut conatus ad motum est materiæ essentialis.

X I I.

Extenfa & materialia corpora ex entibus simplicibus, & inextensis componi non posse credimus.

X I I I.

Mechanicæ Mundi leges quoad essentiam necessariæ, & immutabiles, contingentes sunt, & mutabiles quoad existentiam. Hinc vera miracula sunt possibilia.

X I V.

Duplici e capite rerum perfectionem desumendam esse supponimus, ex eo scilicet, ut ea omnia habeant, quæ ad optimum, in quem diriguntur, finem obtinendum sunt necessaria; & ex eo ut majori, aut minori attributorum copia, aut præstantia distinguantur. Primo in sensu nostrum mundum ita perfectum esse fatemur, ut nullus alius Mundus possit melius, aut meliorem in finem ordinari. Eundem hunc tamen Mundum non ita in altero perfectionis genere optimum esse contendimus, ut nullus alius Mundus fieri possit, qui majori attributorum præstantia, aut copia donetur. Hinc Optimismum rejicimus.

Ex

Ex Psychologia:

X V.

A Nima humana substantia est simplex & spiritualis, atque ideo essentiam, & naturam habet a materiæ essentia, ac natura necessario diversam.

X V I.

A Nima humana e partibus non constat, quæ a se invicem dissolvi possint, atque inde est sua natura immortalis.

X V I I.

C Ansarum occasionalium hypothesis ad explicandum animæ, & corporis commercium uturpari non posse existimamus.

X V I I I.

L Eibnitianum Harmoniæ præstabilitæ systema nec verum nec probabile judicamus.

X I X.

S I ideæ tamquam realium obiectorum formæ & imagines accipiantur, nullas ideas hominum menti innatas esse arbitramur.

X X.

C Artessii hypothesis, qua constituitur, Deum certis in corporis sensibus excitatis motionibus, ideas illis respondentes in mente humanâ creare, non admittimus.

X X I.

A Nimam humanam ita Deo uniri, ut omnia in ipso videat, Malebranchio nequaquam concedimus.

X X I I.

A Nimam humanam dum creata, & finita bona amat, aut, eligit: liberam esse contendimus.

Ex Theologia Naturali.

X X I I I.

Æ Ternum, & necessarium Ens ex contingenti, & mutabili finitorum entium existentia, existere demonstramus.

Eum-

X X I V.

Eundem Deum, quem omnium creatorem demonstramus, providum etiam esse omnium Gubernatorem asserimus.

Ex Physica Generali.

X X V.

DE primorum materiæ elementorum natura, aut duritie nihil certo affirmari posse credimus.

X X V I.

Impenetrabilem extensionem materiali corporum substantiæ essentialem esse contendimus.

X X V I I.

EXtensio est divisibilis in infinitum.

X X V I I I.

Spatium in quo extensa corpora continentur, nec purum est nihilum, nec in sola consistit realitatis cuiuslibet negatione.

X X I X.

IN corporibus in se invicem adversis motus viribus agentibus actio est reactioni æqualis & contraria.

X X X.

Gravium descensus ad terræ centrum perpendicularis, & continuo acceleratus per Cartesianos subtilis materiæ vortices nondum potuit feliciter explicari.

X X X I.

Corporum gravitas prope Polos major est, quam sub Æquatore, ut pendulorum experimentis est demonstratum.

X X X I I.

Cum cœlestium corporum phænomena admirabilem, & quotidie majorem habere observentur cum statutis jam a Nevvtono attractionis legibus consensum, hinc attractionis hypothesis est aliis merito anteponenda. De ejusdem tamen attractionis natura, causa, aut universali-
exi-

existentia nihil est affirmandum. Hanc Alembertii opinionem amplectimur, & defendimus.

Ex Mechanica.

XXXIII.

IN Cuneo simplici, seu composito tunc est æquilibrium, cum est potentia ad resistantiam, ut integra basis Cunei ad ejus altitudinem.

Ex Hydrostatica.

XXXIV.

FLuida in omnem partem æque gravitant. Hæc tamen peculiaris fluidorum proprietas experientia quidem asseri, ratione autem demonstrari non potest.

XXXV.

TUborum capillarium phænomena per externam materiæ ambientis pressionem explicari non possunt.

Ex Physica Particulari.

XXXVI.

AQUÆ congelatio a spiculis salinis & frigorificis repeti non potest.

XXXVII.

ADMIRABILIS glaciei dilatatio ab aeris partium aquæ partibus interpersarum elaterio non proficiscitur.

XXXVIII.

AER est fluidum sui generis a vaporibus atque exhalationibus aliorum corporum essentialiter distinctum.

XXXIX.

AER gravis est, & elasticus, & ex duplici hac aeris proprietate verius explicantur illa phænomena, quæ olim ab horrore vacui repetebantur.

XXXX.

SONUS ex peculiari minimarum elasticorum corporum particularum tremitu excitatur.

Ignis

XXXXI.

Terminus est sui generis elementum a cujuslibet etiam combustibilis materiæ partibus distinctum.

Ex Optica.

XXXXII.

Lux consistit in effluviis a lucentibus corporibus successive, & jugiter emanantibus.

XXXXIII.

Verosimile non est, nos duplici oculo duplicem cujusque objecti imaginem videre.

XXXXIV.

Verosimile pariter non est, nos per inversas, quæ in oculis depinguntur objectorum imagines inversa eadem objecta semper videre.

